

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΝΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

'Εν Αθήναις φρ. 15. — 'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 16.

'Εν τῷ ἔξωτερικῷ φράγμα 20.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 'Εν τῷ Ξεροδοχείῳ 'Αστυνήσ, Δωμ. Αριθ. 1.

'Αροικτὸν ἀπό τῆς 10—12 π. μ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Γαβριηλέδης.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ὅσοι στελλουν τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν διεύθυνσίν των εἰς τὸ Γραφεῖον.

ΑΛΛΗ.

Εἰδοποιοῦμεν ὅτι δὲ τὸ διάτιμο τοῦ «Μή χάρεσαι» θὰ ἀκολούθῃ τὸ πρώτη τῆς Κυριακῆς, πλήρη πολιτικῆς ὥλης.

Θὰ περιέχῃ καὶ ἐπιστολὴν τοῦ διασήμου Χατζῆ Σάββα.

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΖΑΙΜΗΣ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ὑπουργοῖς.

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

('Εν τῷ οίκῳ Ζαΐμη)

ΖΑΙΜΗΣ (πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ φίλους). Πεφιλημένοι μου βουλευταὶ!

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Σοὶ κύριε!

ΖΑΙΜΗΣ. Ό κ. Τρικούπης προσεκλήθη νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον. Δύοιον θὰ μεταβῆτε παρ' αὐτῷ κληθέντες ἵνα συσκεφθῆτε περὶ τοῦ τρόπου τῆς λύσεως τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως. Μία ἰδέα μὲ λέγει, διτὶ ἀν δ. κ. Τρικούπης καταθέσῃ τὴν ἐντολὴν, δ. κ. Κουμουνδούρος θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν παραίτησιν καὶ τότε—

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Καὶ τότε;

ΖΑΙΜΗΣ. Θὰ προσκληθῶ ἐγώ.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Ήμεῖς!

ΖΑΙΜΗΣ. Υπάγετε λοιπὸν εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην καὶ προσπαθήσατε νὰ πείσητε τὸν κ. Τρικούπην νὰ καταθῇση τὴν ἐντολὴν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Έχει καλῶς.

(Ἀπέρχονται)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

(ἐν τῷ οίκῳ Τρικούπη)

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ en frac. Αυτοῦμαὶ διότι παρὰ τὰ ἔθιμα βλέπω τοὺς πλείστους ἐξ ὑμῶν οὐχὶ ἐν στολῇ, ἀλλ' οὕτως ἀπλῶς ἐνδεδυμένους ὡς νὰ εἰσθε ἐν 'Ελλάδι . . . 'Εν τούτοις ταῖς ἀναγγέλλω, διτὶ ἐκλήθην νὰ σχηματίσω ὑπουργεῖον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Νὰ σχηματίσῃς ὑπουργεῖον.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Νὰ μὴ σχηματίσῃς ὑπουργεῖον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ (σύροντες αὐτὸν ἐκ τῆς δεξιᾶς). Νὰ σχηματίσῃς.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ (σύροντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς). Νὰ μὴ σχηματίσῃς.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Τοὺς λόγους, τοὺς λόγους!

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Διότι ἔχεις πλειοψηφίαν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Διότι δὲν ἔχεις πλειοψηφίαν.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. 'Αρκεῖ. 'Εφωτίσθην καὶ πορεύομαι νὰ καταθέσω τὴν ἐντολὴν.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Πορεύου τάχιστα διὰ νὰ μὴ γελοιοποιηθῶμεν.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Κύριε πρόεδρε! Εἶναι ἀνοησία αὐτὸν δόποιον θὰ πράξῃς.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. 'Αφοῦ δὲν ἔχωμεν πλειοψηφίαν . . .

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. Μὴ σπεύδετε, κύριοι, διότι μᾶς λείπουν καὶ ἄλλοι.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Τίνες;

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. 'Ο Οίκονόμου!

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Δὲν ἔρχεται διότι δ. κ. 'Ρέλλης τοῦ εἶπεν εἰς τὴν βουλὴν, διτὶ δὲν ἔχει μυαλὸν καὶ διτὶ θὰ τοῦ πάρῃ μία σούρα.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. 'Ο Μεσσηνέζης;

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Μὴ τὸν περιμένετε, διότι νῦν δὴ ἀεροβατεῖς καὶ περιφρονεῖ τὸν ἥλιον.

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. 'Αφαιροῦμεν λοιπὸν δύο, ἀλλὰ μᾶς λείπουν καὶ ἄλλοι ἀκόμη. ('Ακούεται μουσική. Βισέρχονται ἀμέσως ξυρισμένοι καὶ φρέσκοι φρέσκοι οἱ ὑποψήφιοι ὑπουργοί.)

ΤΡΙΚΟΥΠΙΚΟΙ. 'Ιδού, 'ίδού, καὶ ἄλλοι 18 φίλοι μας.

ΖΑΙΜΙΚΟΙ. 'Εξ αὐτῶν ἀφαίρεσον τοὺς 12, διότι μόνον δὲν σάς μείνουν . . .

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ. Τί ἀναβάλλετε; 'Ο κόσμος ἔξω κάμνει διαδηλώσεις ὑπὲρ ἡμῶν. 15 κομμουνδουρικοὶ ἀνεχωροῦσαν διὰ τοῦ Καλαμακίου. 'Εμπρόδε, κ. πρόεδρε, σχημάτισε τὸν κατάλογον καὶ ἀνάβοθι εἰς τὰ ἀνάκτορα.

ΟΙ ΖΑΙΜΙΚΟΙ. Μὴ γελοιοποιεῖτε τὸ πρᾶγμα. Τί ώφελ;

νὰ παρουσιασθῆτε γιὰ μιὰ στιγμὴ ὡς ὑπουργικοὶ εἰς τὴν βουλὴν καὶ νὰ ἔξελθετε ὡς ἀντιπολεμεύμενοι . . .

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (σύννους). Οἱ Ζαΐμικοι ἔχουν δίκαιον. Πορεύομαι νὰ καταβέσω τὴν ἐντολήν.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ. Οὐαὶ ἡμῖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἡμῶν!

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

(ἐν τῷ οἰκώ Κουμουνδούρου).

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ (ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κοιμωμένου Κουμουνδούρου). Καλῶς ἐπλέξα τὴν κωμῳδίαν. 'Ο κ. Τρικούπης κατέθηκε τὴν ἐντολὴν πιεσθεὶς ὑπὸ τῶν Ζαΐμικῶν καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ πιστεύσῃ ὅτι δὲν ἔχει πλειοψηφίαν. 'Εγὼ δὲ ἐνέβαλα τὴν σατανικὴν ταύτην ἰδέαν εἰς τὸν ἀφρονά Ζαΐμην (τὴν ἀφροσύνην του ὀμολόγησε μόνος του ἐν τῇ βουλῇ) πείσας αὐτὸν, ὅτι ἀν κατέθετε τὴν ἐντολὴν δ. κ. Τρικούπης, δ. κ. Κουμουνδούρος θὰ ἐπέμεινεν εἰς τὴν παρατησίν του καὶ ἡ Α. Μ. Θὰ ἐκάλει τότε τὸν κ. Ζαΐμην. 'Εγέρου, γλυκύτατε, διότι σὲ καλεῖ δι βασιλεύς. Εύπνα, γλυκύτατε, κ' ἡ μοῖρά σου δουλεύει.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (χασμώμενος). Ποίαν γλυκεῖσαν ἄκούω μουσικήν;

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ. 'Ετοιμάσου νὰ δεχθῆς τὸν κ. Καλλίν. σκην. Κρούει τὴν θύραν. 'Εσο δὲ τολμηρός. 'Εγὼ δὲν θὰ σὲ ἔγκαταλίπω, δπως οὐδέποτε μέχρι τοῦδε σ' ἔγκατέλιπον. 'Εγὼ είμι τὸ **Διαερδόγενον** σου.

Λουκεαγός.

Ο ΟΙΟΝΕΙ ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΕΩΝ.

'Ἔπὸ τὴν περιπαθῆ μελῳδίαν μᾶρς τοῦ Σωτίλη, τὸ δόποιον τὴν στιγμὴν ταύτην πνέει εἰς τὴν πλατείαν Συντάγματος, περισυνάγω, ὃς ἡ δρος τὰ νεοσσά της, τὰς πανταχόθεν διαφευγούσας με ἐντυπώσεις τοῦ χοροῦ τῶν Παρνασσιδέων. 'Έχω δύο θετικὰ προσόντα, ὅτι εἶμαι σύντομος, ὅτι εἶμαι καὶ ἀληθής· καὶ ἐν ἀργυρικόν, ὅτι δὲν εἶμαι ρωμαντικός, ὃς δὲποκοίδες τοῦ Σερπιερού κ. Κρή-Κρή.

Αἱ ἐντυπώσεις μου λαμβάνουν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθοῦν κατὰ κεφαλαῖα, ἢ ὡς θὰ ἔλεγε φιλοχόρου γλῶσσα, κατὰ καρέ.

Εξσοδος. Οἱ Παρνασσιδέεις εἶναι ἀνθρωποι ποῦ δίδουν εὔκολα τὸν λόγον των, ἀλλὰ δὲν τὸν κρατοῦν, διότι ὁ λόγος τῶν Παρνασσιδέων ὡς εὐγλωττος εἶναι ὀδισθρός, ἢ ἔχει πτερά καὶ φεύγει. 'Δις προσέχῃ δποια προξενολογιέται μὲ Παρνασσιδέα.

'Αντὶ λοιπὸν ἡλεκτρικοῦ φωτός, χάριν τοῦ δόποιου ἐπώλησαν τὰ μισά των εἰσιτήρια, εἶχαν σεληναῖον. Τοὺς ἔλειψε, λέγει, ἡλεκτρισμός, ὃ δὲ ἀτυχῆς 'Αργυρόπουλος, μεθ' ὅλας τὰς ἀποπείρας του, δὲν κατώρθωσε νὰ ἡλεκτρίσῃ τίποτε.

Καὶ δύως οἱ Παρνασσιδέεις εἶναι παιδιὰ μὲ χαρακτῆρα.

— 'Τπεσχέθημεν ἡλεκτρικὸν φῶς· γίνεται νὰ μὴ βάλω. μεν τίποτε εἰς τὴν εἰσόδου;

— Νὰ βάλωμεν χωροφύλακας, ἐσκέφθη δὲπίτιμος πρόσδεος κ. Παππαρηγόπουλος, δὲπὶ τοῦ διαβοήτου Συνεδρίου Χειροτονηθεὶς ἀρχηγὸς τῶν Γιανιτσάρων.

— Καὶ ναύτας, προσέθηκεν δὲ ἐκ Σπετσῶν ἀντιπρόσδεος κ. Βάμβας.

— Βέβαια, εἰπεν δὲρθρὸς γραμματεὺς, πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν καὶ αἱ δύο δυνάμεις.

Οὕτω καὶ ἐγένετο, τῆς εἰσόδου λαβούσης δψιν στρατιωτικήν.

Οἱ μὲν Κύριοι ἐνόμιζον ὅτι οἱ Παρνασσιδέεις τοὺς ἐκάλεσαν εἰς μηδενιστικὴν συνωμοσίαν καὶ ὅτι δὲ ὁ κ. Σκίπης τὰ μυρισθῆκε καὶ ἔστειλε χωροφύλακας.

Αἱ Κυρίαι δύως, ἔξυπνότεραι πάντοτε τῶν ἀνδρῶν, ἐφοβήθησαν μήπως οἱ Παρνασσιδέεις, ἀπελπισθέντες ἐκ τῆς μανιώδους νυμφοθηρίας των, μετεχειρίσθησαν τὸν χορὸν ὃς νυμφοπαγίδα, καὶ ἐταξαν περὶ τὴν εἰσόδον ναύτας δπως τὰς κλέψουν. Καὶ ἦδη ἐπλανᾶτο περὶ τὰς ἀκοὰς των διβραχνὴ φωνὴ τοῦ Λογιωτάτου ἀδοντος :

Βάρκα φῶς μου θ' ἀρματώσω
Νὰ σὲ κλέψω μιὰ νυκτιά.

Βύτυχῶς οὐδὲν ἀπεικταῖον συνέβη. Μολοντί πολλοὶ ἐφοδιοῦντο μήπως ἐπωτελούμενοι τὸ νέον νομοσχέδιον καθ' διδάκτορες κατατάσσονται ὡς ἐνωμοτάρχαι τῆς χωροφυλακῆς, Παρνασσιδέεις τινες ἐφρούρουν ἐκεῖ μετημφιεσμένοι, ἐτοιμοὶ ν' ἀρπάσουν καρμίλαν νύμφην.

Μουσικὴ σκάλα. Δὲν ἔφθανεν ἡ στρατοκρατία τῆς εἰσόδου, ὅλῃ ὡς Βεδλπιδες—γαμβροί—ὅλοι οἱ Παρνασσιδέεις κατέλαβον εἰς κωμικὴν παράταξιν τὰς βαθυτάτας τῆς κλίμακος φέροντες καὶ κοκάρδας, ὡς οἱ ἐν τῷ χορῷ τοῦ Σερπιέρη ὑπηρετοῦντες.

'Ηρωτήσαμεν : τί τοῦτο καὶ μᾶς εἴπον διετέλουν εἰδος ἀλληγορίας, δι' ἡς μετέβαλον τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας εἰς μουσικὴν σκάλαν, ἐφ' ἡς ὡς ἐπὶ αἰθερίου ἀναβάθματας, ἐμελλον ν' ἀναβάσιν οἱ προσκεκλημένοι θηλυκοὶ ἄγγελοι. Τῆς σκάλας ταύτης τὸ κάτω φὰ κατείχεν διπλωματιδέευς κ. Μάνος, τὸ δὲ ἀπάνω φὰ η Α. Ιψιλότης διπρόσδεος κ. Δραγούμης.

Engagement. Λιμαστρένα τὰ μέλη, συνῆπτον τὰς χορυποχρεώσεις των, ἐνῷ αἱ Κυρίαι εἰσέτι κοθμαίνον, ἐναγτίον δὲ ὅλων τῶν κανόνων τῆς ἐθιμοτάξιας μετὰ τὰ engagements τῶν μελῶν ἐγίγνοντο αἱ παρουσιάσεις.

Διάλογος ἐπὶ τῆς εἰσόδου, ἡκούοντο μετὰ μεγάλης μανοτονίας οἱ ἔξης :

— Τὸν βλέπεις αὐτὸν ποῦ μπαίνει τώρα;
— Ε;
— Φορεῖ τὸ φράκο μου.
— Νὰ καὶ τὸ δικό μου.
— Οὐ! τοῦλθε πολὺ κοντὸ τὸ βρακί μου.
— Μωρὲ δὲν φαίνονται τὰ μάτια του ἀπὸ τὸ κλάκ μου.

Φρακοδιάλογος. Δύο ἐκ τῶν φρακοδαγνειστῶν, τοῦ ἔνδος τοῦ ἡρχετο πλατάν τὸ ξένον φράκο, τοῦ ἄλλου στενόν.
— Μωρὲ τ' ἀλλάζουμε;

Ρομάντσα ἀλλὰ Ζολᾶ. Εἰς δψηλὸς καὶ εἰς κοντὸς ἐκ τῆς τάξεως τῶν παρατηρητῶν:
— Τί ἀφράτο ντεκολτέ;
— Εἰσαι μύωψ καῦμένε.
— Γιατί;